

regnet, hvor lavt Hvedepriisen kan gaa paa Grund af Trykket fra Amerika, det vil sige, man har beregnet Produktionsomkostningerne i Amerika samt Transportomkostningerne m. v., og man har da sagt: Amerika kan ikke følge under den og den Pris, og under denne Pris kan Hvedepriisen altsaa ikke synke. Hvedepriisen staaar iaar noget høiere end den Løst, som man i England har sat som det Minimum, Amerika maatte tage, naar det overhovedet skulde kunne levere Hvede, og hvis den engelske Beregning er rigtig, maa man altsaa sige, at der iaar ikke har fundet nogen Overtjyldning Sted af Markedet fra Amerikas Side. Utvivlsomt er det imidlertid, at Amerika er i den Grad toneangivende, at man maa sige, at det ubetinget sætter Prisen med Hensyn til denne Sædart. For os har dette selvfølgelig Betydning, thi — som jeg før tillod mig at omtale — er der nogen Kornsort, som vi fra vort egoistiske Standpunkt maa ønske at opnaa en høiere Pris for, saa er det netop Hveden, som jo herhjemme væsentlig betragtes som en Luxusartikel, saa at vi udsøre Hovedmassen af vor Hvedeavl. Hvededyrkingen i Danmark er dog ikke saa stor, som maaske Afskillige ere tilbøjelige til at tro. Det er kun 5 pCt. af vort Areal, som besaas med Hvede, og Hvededyrkingen finder jo kun Sted paa de bedste Jorder. Den har havt Lændens til at brede sig over et større Areal men nu antager jeg, at man herefter vil være forsigtigere og kun anvende Hvededyrking paa de bedste Jorder. Jeg kan ikke antage, at Forholdet skulde stille sig saaledes, at den ikke skulde kunne betale sig godt; men skulde dette ske, saa vil dog den Slags Jord, som der her er Tale om, være den, som man bedst kan gaa over til at dyrke med anden Afgrøde. Da jeg har nævnt det Areal, som efter den sidste Opgivelse, jeg har set — jeg tror, den var fra 1876 — dyrkes med Hvede her i Landet, og da det maaske kunde have Interesse at se, i hvilket Forhold de andre Afgrøders Omraade staaar til Hvedens, skal jeg anføre, at medens 5 pCt. af Arealet dyrkes med Hvede, dyrkes omtrent 21 pCt. med Rug, omtrent 25 pCt. med Byg og omtrent 31 pCt. med Havre. Den sidste Sædart bruges jo mest til Hjemmebrug, Mjødtt Udsæfelen er stor. Af de Kornsorter, som vi udsøre, dyrkes altsaa Byg paa omtrent en Fjerdedel af det tilfaaede Areal, og det er ogsaa af denne Kornsort, at vi have vor Hovedudførsel. Imedens der saaledes har viist sig, at Amerika ubetinget har domineret Markedet paa Hvedens Omraade, er der et andet Omraade, hvor dette ikke er Tilfældet, et Omraade, hvor man har havt mest Frygt for, at Amerika ubetinget maatte kunne paatvinge Europa den Pris, som det vilde, og det er Svinemarkedet, Prisen paa Flæsk. Dette har viist sig aldeles ikke at staa til iaar. Jeg kan ikke sige, om det er paa Grund af ekstraordinære Forhold

i Amerika, paa Grund af Sygdom eller andre Grunde, at Forholdet har udvillet sig saaledes, som det har — maaske kan vor Medborger (Bille), som nu er kommen derover, med Tiden belære os derom —, men det er et Faktum, at imedens man havde ventet en aldeles overvældende Konkurrence paa dette Omraade fra Amerika, saa har Prisen paa Svin og Flæsk i Sommer været og er tilbels endnu saa høi, at den maa siges at have været næsten ekstraordinær høi. Det er sjældent, at vi have havt en saadan Pris. Det kan være, at den tidligere har været lige saa høi, men i alt Fald er den nu meget høi. Det er i og for sig ret mærkeligt, at dette Forhold nu gjør sig gjældende, da det jo idelig er blevet fremhævet, at netop paa dette Omraade kunde Amerika konkurrere med Alverden. De Herrer ville se, at amerikansk Flæsk og Fedt altid noteres under dansk og engelsk Flæsk og Fedt. Dette kan ganske vist have andre Grunde; det kan ligge i den Maade, hvorpaa man opdrætter og fodrer, men vor Pris vil alligevel komme til at afhænge af Amerika. Proportionen vil nemlig i Reglen være ens, men i dette Aar har Amerika ikke overvældet Europa. Det Samme gjælder Indførselen af Kjøb. Indførselen af slagtet Kjøb fra Amerika staaar vistnok nu meget tvivlsom og har vistnok store Vanskeligheder at overvinde. Der indføres jo nu et ikke ringe eller rettere sagt et stort Antal Kreaturer fra Amerika til England; men man kan dog ikke sige, at dette Forhold endnu har udvillet sig saaledes, at det egentlig i nogen høi Grad har gjort det vanskeligt for os at komme til England med vort Overflud af Fedeqvæg. Forsaavidt som vi ere istand til at forædle og forbedre vor Produktion af levende Dyr, tror jeg ikke, at der vil være nogen stor Fare tilstede; men hvis vi vedblive at sende maadelige Varer affted, da vil der være Fare tilstede, thi da kan det være, at vore Varer med Tiden ville gaa ud af Pris. For første og anden Klasse's Varer tror jeg ikke, at der vil være nogen væsentlig Fare tilstede. I een Retning sker der Indførsel fra Amerika ogsaa til vort Land i et ikke ringe Omfang, nemlig af Mais. Grunden til, at vi kunne optræde som Kjøbere af Mais, er naturligtvis den, at Mais efter sin Næringsverdi forholdsvis er billigere end vore Kornsorter. Naar f. Ex. Hvede staaar i 9 Kr. pr. 100 Pd., Rug i 8 Kr., Byg i 7 Kr., staaar Mais til 6 Kr. Jeg tager ikke dette efter nogen bestemt Dags Notering, men Forholdet er dog herved temmelig nøiagtig angivet. Det vil altsaa kunne betale sig for den, der bruger Sæd til Kreaturfodring, at sælge Byg til 7 Kr. og kjøbe Mais til 6 Kr., forsaavidt Næringsverdien er ens. Vore Landboere bruge jo nu Mais til Malkqvæg og til Fedning, og der er en Klasse af vore Medborgere, som omtrent ubelukkende bruge Mais, nemlig Brændevinsbrænderne. Det